

ærede Minister, om jeg maa bruge det Udtryk, kastet dette Lovforslag her paa Bordet uden forudgaaende sagkyndig Prøvelse? Hvis en saadan Forhandling havde været optaget i Tide, føler jeg mig ikke sikker paa, at Loven var kommet til at foreligge i den Form, hvori den er forelagt, og jeg er overhovedet ikke sikker paa, at en saadan Lov nogen Sinde var blevet forelagt, thi jeg kunde meget let tænke mig, at det da vilde være lykkedes at finde andre og bedre Veje end dem, der her er Tale om, for at løse Opgaven. Thi, det maa jeg have Lov til at fremhæve: Opgaven som saadan anerkender jeg fuldt ud, og jeg er enig med de forskellige ærede Talere saavel som med Handelsministeren om, at der her er en vigtig Opgave, som man maa søge at løse.

Der er en Grund, hvorfor jeg tror, at den af mig paa pegede Fremgangsmaade havde været bedre. Der er knyttet til Skibsfarten en Række Forhold af international politisk Karakter, en Række Forhold, som netop staa i Forbindelse med Spørgsmaalet om Afhændelse af Skibe til Udlandet, et Forhold til vore Nabolande, som ikke fuldt ud egner sig til offentlig Drøftelse, og hvor ogsaa Regeringens Administration vil møde Vanskeligheder. Man kan spørge, om Regeringen egentlig er i en behagelig Situation ved f. Eks. at skulle bevilge Bortfragtning af Skibe, som det af politiske Grunde ikke er muligt at bringe til at arbejde for Landets Interesser, og om det egentlig vil være behageligt for Regeringen at staa overfor det Dilemma enten tilsyneladende at maatte vise en uvenskabelig Holdning overfor vore skandinaviske Nabolande eller, for ikke at udsætte sig derfor, at give Afkald paa at bruge Loven efter dens Hensigt. Det er nævnt af det ærede Medlem fra Horsens, at til nogle af de Skibe, som bygges for udenlandsk Regning, havde det paagældende udenlandske Rederi selv skaffet Materiale. Det er klart, at dette er en udmærket Løsning af Opgaven. Naar vi ikke selv kan skaffe Materiale, men Udlandet vil bestille Skibe hos os og skaffe Materiale til dem, vindes der betydeligt for det danske Arbejde. Men naar der er Tale om det Skibsbygningsmateriale, vi selv skal skaffe ved vore Forhandlinger,

maa det erindres, at dette er Materiale, der under de nuværende Forhold kun kan skaffes ved Ofre og mod Kompensation, og med Hensyn til Materiale, der er kommet til Landet paa den Maade, vil man med nogen Ret kunne forlange, at der disponeres over det udelukkende og i strengeste Forstand i Landets allertætteste Interesse, altsaa saaledes, at det ikke alene drejer sig om Arbejde, der udføres her i Landet, men ogsaa om Skibe, der bruges i Landets Tjeneste, og da alt sligt Materiale kommer herind klausuleret paa en saadan Maade, at den egentlige Modtager ikke faar fri Dispositionsret over det, er der i Virkeligheden en meget nærliggende Mulighed for, at man ad den Vej kan sørge for, at de Skibe, der i den nærmeste Fremtid bygges her i Landet, fortrinvis bygges for dansk Regning, hvorved man undgaar at stille den højtærede Handelsminister overfor den vanskelige Opgave, han vil faa, hvis dette Lovforslag bliver vedtaget.

Jeg har forsøgt, saa godt det ved dette vanskelige Tema lader sig gøre, at berøre nogle af dets Problemer. Jeg slutter mig i øvrigt til Tanken om, at Lovforslaget bør prøves i et Udvalg, og til Tanken om, at det bør have en midlertidig Karakter. Selv det ærede Medlem for Københavns 2den Valgkreds har dog ikke i den Grad gjort sig til Talsmand for Haand-i-Hanke-Princippet, at han har ønsket, at dette skulde være evigt. Jeg haaber, det kan lykkes at komme til en Forstaaelse i Udvalget. Jeg forudser efter det Skridt, som en Gang er taget, og efter den Tilslutning, det en Gang har faaet hos Flertallet her, at dette Lovforslag paa en eller anden Maade bliver til Virkelighed. Jeg tror, som sagt, ikke, at den Vej, man her vil gaa, er den bedste, men skal man ind paa den, maa man i alt Fald haabe, at den højtærede Handelsminister vil forstaa Opgavens Vanskeligheder og vil være enig med os andre i, at det forholder sig med Diktaturet omtrent, som det efter et gammelt Ord forholder sig med Erhvervelsen af en Villa. Det paastaas, at man har kun to glade Dage ved Hjælp af den, den Dag, da man køber den, og den Dag, da man bliver af med den. Derfor haaber jeg, at den højtærede Handels-